

SENTÈNCIA 2004-18 DE 29 D'ABRIL DE 2004

CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL. Invalidesa per accident de treball. Determinació del grau d'invalidesa. Element professional : la càrrega de la prova correspon a l'assegurat.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 10 de setembre de 2003 de la Secció Administrativa de la Batllia va estimar parcialment la demanda formulada pel Sr. S.R. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i va anul·lar les resolucions d'aquest organisme de 24 de maig i 31 de juliol de 2002, reconeixent a favor de l'interessat una pensió d'invalidesa per accident de treball corresponent a una I.P.P. del 26'25%.

2n.- L'interessat va interposar recurs d'apel·lació en data 29 de setembre de 2003, i el va formalitzar davant d'aquesta Sala el 18 de novembre següent. Fonamenta el recurs en la discrepància amb la taxa d'I.P.P. que va reconèixer la sentència apel·lada, que sol·licita es fixi en un 60%, incloent el percentatge corresponent a l'element professional.

3r.- La representació de la C.A.S.S. va impugnar el recurs mitjançant escrit presentat el 5 de desembre de 2003, on sol·licita que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada. Pel que fa a l'element objectiu de la invalidesa per accident de treball, considera que la prova pericial practicada en les actuacions ha permès d'establir l'exacta naturalesa de les lesions de l'agent. D'altra banda, quant a l'element professional, afirma que no s'ha acreditat una disminució de les retribucions de l'interessat, que sigui conseqüència de l'accident de treball.

4t.- En l'acte de la vista oral, les parts van exposar les consideracions que van considerar més adients a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Mitjançant aquest recurs, l'apel·lant discuteix les conclusions a què arriba la sentència impugnada quant a la valoració de les seqüel·les que ha patit

l'interessat com a conseqüència de l'accident de treball que va tenir lloc al mes de juny de 2001.

Pel que fa a l'element objectiu de la invalidesa per accident de treball, l'informe pericial aportat en el corresponent període provatori valora les seqüeles en un 26'25%, com a conseqüència d'una lumbàlgia moderada secundària a artrodesi i discectomia, així com d'una ciatalgia lleu. Encara que l'apel·lant manifesta la seva discrepància amb les conclusions de l'informe, no es pot oblidar que està redactat per experts aliens a les dues parts, per la qual cosa constitueix un element de judici especialment valuós, per bé que el tribunal no queda vinculat al seu contingut, com ho recorda l'article 44 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal.

En conseqüència, és procedent desestimar el present motiu d'impugnació.

Tercer.- Es sol·licita igualment que s'incrementi en un 20 per cent la tarifa objectiva corresponent a la invalidesa per accident de treball que pateix l'interessat, en concepte d'element professional, d'acord amb l'article 6 del Reglament d'aplicació nº 18.

Sobre aquesta qüestió, convé recordar que, segons han declarat les sentències d'aquesta Sala nºs. 96-35, de 6 de setembre de 1996, 96-46, de 20 de novembre del mateix any, 97-09, de 28 de febrer de 1997, i 97-31, de 14 de juliol també de 1997, entre d'altres, "l'element professional es valora en funció de la pèrdua d'emoluments que sofreix l'assegurat, comparant el sou percebut al reincorporar-se al treball amb el que percebia abans de produir-se l'accident i la valoració d'aquests elements requereix una activitat probatòria mínima".

D'altra banda, les sentències 96-46, de 20 de novembre de 1996, i 97-09, ja esmentada, declaren que "l'aportació a l'expedient administratiu o a les actuacions judicials dels elements de fet en que se sustenta l'element professional correspon, en principi, a l'assegurat", ja que és aquest qui realment pot acreditar aquesta circumstància. En el mateix sentit, la sentència 98-38, de 21 de setembre de 1998, afegeix que l'interessat "segons un principi clàssic de contenciós administratiu, ha d'aportar els elements precisos que li permetin justificar la seva pròpia avaluació en la pèrdua d'emoluments".

Quart.- En el cas que ara s'examina, no es disposa del terme de comparació que permeti valorar que s'ha produït una disminució efectiva de les retribucions de l'agent, derivada de l'accident de treball, ni s'aporta cap altre element de judici que pugui portar a aquesta conclusió, excepte l'extracte de punts de vellesa de l'interessat, que va ser aportat tardanament, amb l'escrit de conclusions de la primera instància.

D'altra banda, la magnitud de les lesions de l'interessat, xifrades en un 26'25 per cent d'incapacitat, no permeten entendre per si soles que aquell no estigui en condicions de tornar a emprendre l'activitat laboral, a diferència dels supòsits examinats en les sentències 97-41, de 18 de novembre de 1997, i 98-38, de 21 de setembre de 1998, en que s'apreciava una absoluta incapacitat per a desenvolupar qualsevol tipus de treball.

Cal concloure, doncs, que en no haver-se acreditat la concurrència de les circumstàncies que justifiquen l'aplicació de l'element professional, procedeix desestimar el present recurs d'apel·lació, i confirmar la sentència apel·lada, això sens perjudici de què, posteriorment, pugui revisar la C.A.S.S. aquest extrem, en cas de que es justifiqui l'esmentada disminució d'ingressos.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula el Sr. S.R. contra la sentència de 10 de setembre de 2003 de la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.